

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Využití vztahu člověka k přírodě v sociální práci

Autor práce: Mgr. Markéta Malíková

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: doc. Michal Opatrný, Dr. theol.

Datum: 11. května 2016

Autorka předložené bakalářské práce si zvolila velmi zajímavé téma, které se ostatním tématům, na která studenti oboru Sociální a charitativní práce své bakalářské práce píší, do značné míry vymyká. Snaží se totiž zkoumat několik různých terapeutických technik využívajících vztah člověka k přírodě a posoudit jejich využití v rámci sociální práce. Velmi správně přitom vychází z konceptu sociálního fungování, kdy přírodu považuje za svého druhu součást sociálního prostředí klienta – to autorka vztahuje zejména k sociální práci se seniory žijícími na venkově, kterým nejvíc hrozí sociální vyloučení a izolace.

Po formální a jazykové stránce je práce zpracována velmi dobře, je napsána čtivým stylem a vyskytuje se v ní minimum chyb a překlepů.

Vážným nedostatkem práce je však opomenutí dostatečné operacionalizace jak sociální práce, tak i vztahu člověka k přírodě. Kvůli nedostatečnému vymezení sociální práce se pak v předložené bakalářské práci do značné míry stírají rozdíly mezi sociální prací a terapeutickými technikami, jako je zooterapie, farmingterapie, zahradní terapie ad. V práci fakticky není vysvětleno, jak využít terapeutické techniky pro potřeby sociální práce. Kapitola 3., která se možnostem využití vztahu člověka a přírody v sociální práci má věnovat, se však samotné sociální práci nevěnuje. Popisuje pouze terapeutické techniky. Náznaky představy o využití jsou pouze na s. 16 a v kap. Exkurz. Sociální práce je mj. poněkud nečekaně vymezována na základě americké, nikoliv však české nebo obecně uznávané mezinárodní definice (s. 8). Autorka nevysvětluje, proč tak činí.

Popis vztahu člověka k přírodě v prvních dvou kapitolách je poměrně obsáhlý. Bohužel však nedostatečně vysvětluje, co se vztahem člověka a přírody vlastně myslí. Místo toho odbočuje k podružným tématům. Např. v kapitole o historickém vývoji na s. 9. tak o samotném vývoji prakticky žádnou informaci nenajdeme. Kapitola o tzv. krizi venkova je ve skutečnosti hlavně o vývoji venkova v nedávné historii.

Výzkum, který autorka provedla, je ve skutečnosti pouhou deskripcí zkušeností jednotlivců.

Je také škoda, že v práci nebyla věnována větší pozornost farmingterapii. Je zmiňována pouze v jednom odstavci. Pro sociální práci se však jeví vedle zahradní terapie jako více využitelná, než různé formy zooterapie, které většinou sledují „jen“ aktivizaci klienta. V případě farmingterapie a zahradní terapie se farma nebo zahrada, na které klient pracuje s ostatními klienty nebo v týmu běžných zaměstnanců, stává jeho sociálním prostředím. Klient navíc může rozvíjet pracovní návyky, učit se závislosti vlastní obživy od vlastní práce, atd.

Celkové hodnocení: **Práci doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná klasifikace: **Dobře.**

doc. Michal Opatrný